

שרה אהרונסון ואבשלום פיינברג
אהבת שתי האחיות

אבשלום. השניים מתחילים לרדוף, אך הבדואי נעלם. איך ידע יוסף שזה האיש, אם טען שהוא נורה בגבו ואיך טען שזה היה באשמורת הבוקר? ואיך יכול בחור שרואה את עצמו אחראי למשהו לעזוב את הארץ ולנסוע לנחה? את מי היא ש? איר במקומו? הוא ידע שבלי שרה אין ערך לחייו והיתה לו סיבה להשוש מזה. כששבו לארץ, המשיכו שרה ויוסף בעבודתם. יוסף מילא את מקומו של אבשלום. הרכילות המקומית הגיעה גם לשניים אלה. רבקה אשתו של יוסף ושני ילדיה התגוררו בזכרון-יעקב במרחק בית אחד מבני מישפחת אהרונסון. היא היתה קורא את לשרה בשמות גנאי ומאשימה אותה שלקחה ממנה את בעלה.

אבא שלי, צבי, היה הבן הגדול שחי בארץ. מספר מלאכי, הוא הרגיש שהוא אחראי למה שקורה בקרב בני מישפחתו. הוא דאג לשרה, דיברו עליה. הוא לא חשב שהסוף יהיה כמו שהוא. הוא לא חשב ששרה תתאבד. לא חשב שכולם יעונו ויסבלו. הוא חשב שהמלחמה תיגמר וכל אחד יחזור לביתו. הוא ניסה לדבר על ליבה של שרה שתימנע ככל האפשר מפגישות מבודדות עם יוסף. הוא הסביר לה שבתום המלחמה היא תחזור לבעלה ואז הוא לא יסכים לקבל אותה אחרי שסופר עליה כה רבות. שרה כתבה לאהרן בן בקאהיר וסיפרה לו שצבי מציק לה. ואת זה פירסמו כולם. לא הבינו את הצד הפסיכולוגי. לא חשבו כמו שחשבו אז. הם גם האשימו את צבי שהוא שונא את יוסף, מפני שהוא חושש שהוא יקח ממנו את ניהול תחנת הניסיונות. אבל הכל היה שקר וכזב. לא אמת. אבא רצה בטור בת המישפחה. בטובתה של שרה.

כששבו לארץ הם התבקשו לבדוק מהו הקו החלש בהגנה התורכית. השניים מצאו קצין תורכי שהסכים לשרטט את מפת השטח תמורת הברחה באוניה לאנגליה. אז החלה תקופת האסונות שגרמה בן סופו של דבר לנפילת הרשת ולמותם המעונה של חבריה.

אחת מיוני הדואר, שהיתה בשימוש הרשת, נלכדה. התורכים הבינו שקיימת רשת ריגול, אך לא הצליחו לפענח את הכתוב. באחת עת החליט נעמן בלקינד לצאת לכיוון המידבר ולהגיע לקאהיר, כדי ללמוד משהו על תעלומת אבשלום. נעמן נישא עימו מיסמכים רבים ודוחות חשובים.

בדרכו נלכד נעמן על-ידי התורכים. הם ניסו עליו שיטות חקירה חדשות. הוא התיידד עם אחד מחוקרי התורכים, שרשח עימו והזמין אותו לארוחות שבתיות. נעמן הסתבך והלך הוא חש אמון בחברו וסיפר לו פרטים מחייו וממעשיו. הרשת התגלתה. בחג סוכות 1917 הגיעו התורכים לזכרון וחטיפשו את מנהיג-הרשת, יוסף לישנסקי.

שמעתי את „אבא בוכה“

הם הקיפו את המושבה ונכנסו היישר לבית מישפחת אהרונסון. יוסף הצליח להימלט. התורכים התחילו להכות כל מי שעמד לידם. הקצין התורכי חשב (המשך בעמוד 68)

יוסף הרגיש שהחברים מתנכלים לו. נעמן בלקינד, חבר באירגון וחברו הטוב של אבשלום, חיפש את פתרון התעלומה. יוסף כתב לאהרון שמצא את האנשים בארץ מפוזרים, ועם רגש איבה אליו.

ראובן שוריק ואשתו

„גם את גופותיהם צריכים להעביר להר-הרצל!“

הוא ניצב מאחרי גבה והגנתה של שרה. אחרי מות אבשלום החליטה שרה שהיא תקדש את חייה לניל"י לשם זיכרו של אהובה. המטרה היתה ברורה לה, וגם אם חשדה ביוסף כי לא עשה די כדי להציל את אבשלום, החליטה שהיא חייבת להשתייך למשך בו לצורכי ניל"י. יוסף ידע שכל זמן ששרה מגנה עליו הוא לא ייפגע מן חבריו באירגון. כשנסעה שרה לנחה בקאר היר התלווה אליה יוסף, ללא רשותו של אהרון, שכעס עליו בראותו יורד מהאוניה. עצם נסיונו של יוסף לשמור על עורו בעזרת שרה גם כן הגביר את החשד דות נגדו.

בהיותו בקאהיר נוסף נדבך לחשדות. „הוא יישב עם לובה שניאורסון בבית-קפה“, מספר מלאכי על פי סיפורים ששמע ועל פי סיפורו של שניאורסון, „פיתאום הוא קופץ ומצביע על בדואי שהציץ מבעד לזכוכית ואומר שזה הבדואי שהרג את

הם נהגו לשהות יחד בתחנת הניסיונות, להמתין יחד לספינה ולתכנן את המשך דרכה של הקבוצה. מסיפורים של אנשים שחיו באותה תקופה, מסתבר שהיחסים שהתפתחו היו יחסי-אהבה למרות ששרה היתה אשת-איש.

במכתביו של אבשלום לרבקה באה לידי ביטוי התייחסות של גבר חזק לאשה חלשה. הוא דיבר אליה וכתב לה כמו אל ילדה חלשה שיש לשמור עליה. יחסו אל שרה היה כאל שווה. היא היתה דמות חזקה ומרכזית בניל"י, ובלי חוות-דעתה לא קם דבר.

במישפחת אהרונסון מספרים שרבקה הצעירה מעולם לא ידעה על היחסים בין אחותה וארוסה. ואילו ידעה עליהם היתה בוודאי מוותרת ומניהה להם להישאר יחד. רבקה היא היום אשה קשישה וחולה. היא שמרה את זיכרו של אבשלום ולא נישאה. מאז סוף מלחמת-העולם הראשונה היא מארגנת את סיפורת ניל"י וניהלה את קרן אהרונסון.

כששב יוסף לישנסקי לזכרון-יעקב, התייצב לפני שרה וסיפר לה על אבשלום. „כשהוא בא ומספר לשרה על מות אבשלום הוא מוסיף קטע שלא סיפר לאהרון“, מספר מלאכי, „הוא מזכיר שמורה-הדרך הבדואי שהיה להם התחיל לרוץ לכיוון הבדואים התוקפים. אבשלום שראה כזה אות-ביגדה ירה בו והפילו מעל לגמלו. את סיפור מורה-הדרך לא הזכיר קודם. כולם ידעו שאבשלום מעולם לא היה זקוק למורה-הדרך. הוא ידע את שבילי

רצה להיות כינור ראשון. הוא היה מבלה בבית סבא פישל. היו שם בנות צעירות, רבקה ושרה. יתכן שגם היה כאן עניין של ידידותה של שרה. אבל היה ברור לו שאין לו שום סיכוי איתה.“

בני מישפחתו של צבי מספרים גם ש' ביום שנודע לאביהם על נסיעת אבשלום למצריים, הוא רכב אחריהם כדי לנסות ולמנוע את הנסיעה המשותפת. „כששב אבא“ מספר מלאכי, „הוא סיפר לאמא שלא החזיר את השניים. הוא נפל על צווארה ואמר לה: יותר לא נראה את אבשלום שלנו.“

אהובן של שתי נשים

השניים יצאו יחד ואחרי ימים אחדים מצא אהרון את יוסף בבית-חולים בקאהיר. הסתבר שיום אחד אחרי נסיעתם הגיעה לארץ ספינה אנגלית ו' אהרון ירד ממנה. סיפרו לו שיוסף ואבשלום יצאו לחפש אותו. הוא שב מייד לקאהיר ואז סיפרו לו שבחור ישראלי נמי צא בבית-חולים. הוא נסע לשם בתיקווה לפגוש את אבשלום, והנה ראה בחור ש' מעולם לא הכיר קודם לכן — יוסף לישנסקי.

יוסף סיפר לו שכאשר קרבו לקווים ה' בריטיים הגיחה לקראתם „באשמורת ה' בוקר“ קבוצה של שלושים בדואים מזוייי-נים. השניים תקפו את הבדואים והצליחו

צבי אהרונסון

להרוג אחדים מהם, אך כדור פגע באבשלום והוא נפל. יוסף הוסיף וסיפר כי אבשלום ביקש ממנו להמשיך במשימה. אהרון נבהל מסיפורו של יוסף ושלח אנשים לחפש את אבשלום או הוכחה כלי-שהי למותו. הסיירים שבו בידיים ריקות. בינתיים טיפלו בבית-החולים בפצע שנפצע צבי יוסף בגבו. הוא נשאר במצריים למשך חודש, ושב ארצה. במיצות אהרון לא סיפר יוסף את אשר אירע לאבשלום. אהרון חשש שן מותו של מנהיג הרשת יביא לייאוש ולהפסקת העבודה המודיעינית של ניל"י. אהרון ציווה עליו לספר רק לשרה, כיודעו שהיא אהבה את אבשלום ושהיא לא תקבל את הסיפור, שסופר לשאר החברים, כאילו אבשלום יצא בש' ליחות לימודית לאנגליה.

רבקה היתה ארוסתו הרישמית של אבשלום. כשהוקמה ניל"י ורבקה נסעה הת' הדקו היחסים בין שרה לבין אבשלום.